

Sensommer-salme

Melodi: Allan Järner

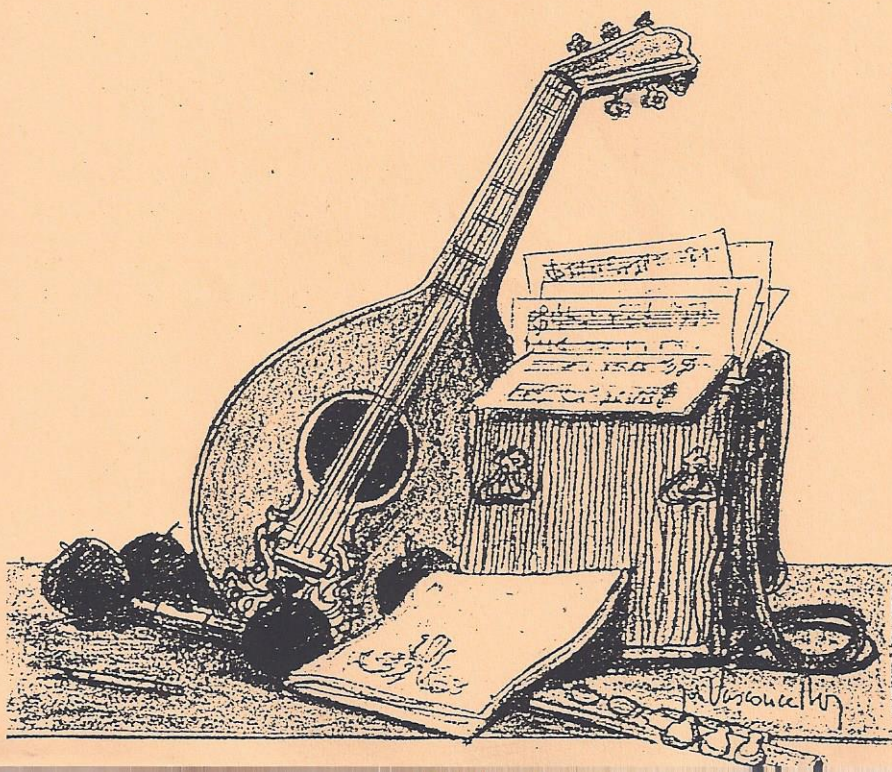
1 Mæt af solen, træet og hæret er den sene sommers pragt. Markens sidste korn er bjæret, engens blomster har sig lagt. Og mens hostens svale vinde falmer alt, som spraglet står, hører vi Guds røst forkynde om hvor hastigt tiden går.

2 Med sin frugt og gyldne farve smykkes jordens lune hud; himlens fugl og jordens larve takker mætte deres Gud. For skønt dødens lov er hævet over alle ting på jord, er en omsorg dog beskrevet nåderigt i Herrens ord.

3 Snart står nøgne træers grene uden frugter - golve hen; nytteløse og alene håbende på Gud igen. Han, som lader livet grønnes, så vi Den Opstandne tror vil som Almagtsherre kendes, - også over dødens jord.

4 Derfor kan, i død og live, håbet leve, når vi tror. Evig ungt skal alting blive, det er løftet i Hans ord. Blomster, korn og aks kan falde, også vi kan mejes ned; hø og strå, det er vi alle, i vor korte sommertid.

5 Lad på os, o Gud, fuldbyrdes løftet fra din egen mund: at det sædekorn, som jordes, varsler liv i dødens stund. Giv os tro, når efteråret øger mørket på vor vej; skænk os håbet, du har båret, om en evig vår hos dig.

Svensk originaltitel:

Av förgängelsen är fårgåd
af Erik Natanael Söderberg, 19
(Svensk forfatter 1869 - 1937)

Dansk tekst:

Visti Christensen